

Der ydes generelt ikke offentligt tilskud til køb af tilskudsberettigede lægemidler ved et forbrug på mindre end 500 kr. årligt.

Der gives 50 pct. tilskud til et årligt forbrug på mellem 500 og 1.200 kr., 75 pct. tilskud til et forbrug på mellem 1.200 og 2.800 kr. og 85 pct. tilskud til et forbrug på over 2.800 kr. om året.

Børn under 18 år fritages for egenbetalingsgrænsen, idet de får 50 pct. tilskud til hele forbruget op til 1.200 kr. om året.

Til personer med et stort, varigt og fagligt veldokumenteret behov for lægemidler ydes der 100 pct. tilskud til udgifter, der overstiger en årlig egenbetaling på 3.600 kr. Det svarer til et gennemsnit på 300 kr. pr. måned. Reglen afløser den såkaldte kronikerregel i den sociale lovgivning.

Serviceovens regel om, at kommunen kan yde hjælp til lægeordineret medicin til personer, der vælger at dø i eget hjem eller på hospice, ophæves. I stedet fastsættes lignende regler om en sådan ydelse af hjælp til medicin til personer i terminalpleje i sygesikringsloven.

Insulins særstatus med 100 pct. tilskud bortfalder, således at diabetikere modtager tilskud på linje med alle andre medicinbrugere.

Enkelttilskudsordningen videreføres, og det gør medicinkortordningen også.

Samtidig indskærpes det over for kommunerne, at når de tildeler tilskud efter ordningen, skal de foretage en konkret trangsvurdering, som det er forudsat i pensionsloven.

Herudover vil der fortsat i sociallovgivningen være bestemmelser, der supplerer sygesikringslovens regler om tilskud til medicin.

Preben Rudiengaard (V):

Det er helt befriende endelig at skulle være ordfører for sin egen sag. Men under alle omstændigheder vil jeg da gerne sige, at den danske befolknings forbrug af medicin har været jævnt stigende gennem de senere år. Og årsagen skal nok ses i lyset af, at vi har fået dyrere medicintyper på markedet, men man kan også se det på den måde, at vi i dag er i stand til at behandle flere og anderledes typer patienter end tidligere, og samtidig er befolkningens krav til behandling øget.

Det er således, at det samlede sygesikrings-tilskud ligger på omkring 4,2 mia. kr. årligt, og vi hører en idelig jamren fra amterne over udgifterne til medicin.

Derfor er der behov for at ændre dette tilskudssystem, og Venstre kan tilslutte sig, at vi

nu får det behovsafhængige tilskudssystem, som fru Hanne Andersen har beskrevet. Det vil sige, at patienter med et lille forbrug betaler hele beløbet indtil en vis grænse, medens patienter med et stort, nødvendigt medicinbehov får dækket det med 100 pct., når de når op til en vis grænse eller limit.

Heri ligger der efter vores opfattelse i Venstre en højere grad af egenomsorg for mere banale lidelser, medens de svageste patienter, og det vil sige de kroniske, får en bedre støtte nu, end det har været tilfældet tidligere.

Vi kan derfor i Venstre tilslutte os forslaget, men vil anføre, at der er nogle forhold, som vi gerne vil have opklaret:

Først og fremmest finder vi, at Lægemiddelstyrelsen med hensyn til sin definition af tilskud – og her tænker jeg på generelt tilskud, klausuleret tilskud og enkelttilskud – nok burde gøre det lidt anderledes, end den har gjort det tidligere, for vi kan en gang imellem have det indtryk, at Lægemiddelstyrelsen er en stat i staten, forstået på den måde, at den uden at få den fornødne ekspertise, selv om den har Medicin-tilskudsnævnet til at rådgive sig, siger: Sådan skal det være!

Og vi vil gerne arbejde lidt på, vil jeg sige til ministeren, at man eksempelvis fik lægemiddelindustrien placeret i Medicin-tilskudsnævnet, for vi har den opfattelse, at vi har brug for erhvervet, og at erhvervet kan give os noget. Så derfor er det vigtigt for os at prøve at se det i det perspektiv.

Samtidig vil vi gerne sige, at vi helt klart må fastholde, at der ikke med lovforslaget, som det ligger nu, og når loven bliver vedtaget, må ske et skred i den aftale, der er mellem regeringen og lægemiddelindustrien om det, der hedder loftet for prisudviklingen på lægemiddelområdet.

Jeg har nogle øvrige spørgsmål, men jeg kan se, at den gule lampe allerede er tændt, så dem vil jeg stille under udvalgsbehandlingen. Men jeg vil helt klart give udtryk for her, at Venstre er positivt indstillet over for lovforslaget og tilsiger det en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare til den meget omsorgsfulde bemærkning fra Venstres ordfører om, at medicinudgifterne stiger og stiger: Jeg synes, det skal slås fast ved starten af denne debat, at når de